

Številka: U-I-219/14-8
Up-838/14-10
Datum: 28. 12. 2017

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe Stanislava Resnika, Laze v Tuhinju, ki ga zastopa Tamara Kek, odvetnica iz Ljubljane, na seji 28. decembra 2017

sklenilo:

- 1. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. I Ips 28848/2012 z dne 10. 7. 2014 se ne sprejme.**
- 2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 89. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14) se zavrže.**
- 3. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 421. člena Zakona o kazenskem postopku se zavrne.**
- 4. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 28848/2012 z dne 26. 2. 2014 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. I K 28848/2012 z dne 13. 12. 2013 se zavrže.**

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik vlaga ustavno pritožbo, s katero izpodbija sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani o zavrženju njegove prošnje za vrnitev v prejšnje stanje, sklep Višjega sodišča v Ljubljani o zavrnitvi pritožbe ter sklep Vrhovnega sodišča o zavrženju zahteve za varstvo zakonitosti, ker zasebni tožilec po Zakonu o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) ni upravičen vložiti zahteve za varstvo zakonitosti. Zatrjuje kršitev pravic iz 22. in 25. člena Ustave. Pravica iz 22. člena Ustave naj bi mu bila kršena, ker naj se Okrožno sodišče v Ljubljani ne bi opredelilo do navedb pritožnika v

predlogu za vrnitev v prejšnje stanje v zvezi z zatrjevanimi kršitvami človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter neskladnosti izpodbijane ureditve z Ustavo in ker naj se Višje sodišče ne bi opredelilo do navedb v zvezi s tem in do neopredelitve Okrožnega sodišča do teh očitkov. Pravici iz 22. in 25. člena Ustave naj bi bili pritožniku kršeni zaradi stališča sodišč, da v skladu z ZKP zasebni tožilec nima pravice vložiti prošnje za vrnitev v prejšnje stanje v primeru izkazane opravičljive zamude roka za napoved pritožbe ali roka za vložitev pritožbe in da ZKP zasebnemu tožilcu odreka pravico vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti.

2. Pritožnik vlaga tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 89. člena in prvega odstavka 421. člena ZKP.¹ Zatrjuje neskladje izpodbijanih določb s 14., 22. in 25. členom Ustave. Izpodbijani določbi, ki pobudniku kot zasebnemu tožilcu ne omogočata vložiti prošnje za vrnitev v prejšnje stanje in zahteve za varstvo zakonitosti, naj bi zasebnega tožilca v neskladju s 14. členom Ustave postavljali v neenak položaj pri uveljavljanju njegovih pravic in pravnih koristi nasproti obdolženemu, v neskladju s 25. členom Ustave pa naj bi mu odvzeli tudi pravico do pravnega sredstva in posledično nesorazmerno posegli v njegov pravni položaj oziroma uveljavljanje njegovih zasebnih interesov in pravnih upravičenj v kazenskem postopku. Izpodbijani določbi naj tudi ne bi bili skladni s pravico iz 22. člena Ustave. Pobudnik meni, da je v določenih primerih dopustna neenakost med obdolžencem in tožilcem, če obstaja za to razumen razlog. Eden izmed takih razlogov naj bi bila neenakost strank v kazenskem postopku, vendar naj v primeru zasebnega tožilca takšne neenakosti ne bi bilo.

3. Po prvem odstavku 52. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) se ustavna pritožba vloži v 60 dneh od vročitve posamičnega akta, zoper katerega je mogoča ustavna pritožba. Iz ustavni pritožbi priložene zahteve za varstvo zakonitosti, ki jo je pritožnik vložil zoper zadnji sklep, tj. zoper sklep Višjega sodišča, je razvidno, da je bil izpodbijani sklep Višjega sodišča pritožnikovi pooblaščenki vročen 12. 3. 2014. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča, ki je bila vložena 10. 11. 2014, je zato prepozna in jo je Ustavno sodišče zavrglo (4. točka izreka).

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. Po ustaljeni ustavnosodni presoji mora pobudnik izkazati, da bo morebitna ugoditev pobudi privedla do izboljšanja njegovega pravnega položaja. Izpodbijani določbi ZKP ne

¹ Pobudnik formalno navaja, da izpodbija 421. člen ZKP v celoti, iz vsebine pobude pa je razvidno, da izpodbija le prvi odstavek tega člena.

učinkujeta neposredno. V takem primeru je pravni interes za pobudo skladno s stališčem Ustavnega sodišča podan, če pobudnik pod pogoji iz 50. do 60. člena ZUstS hkrati vloži tudi ustavno pritožbo zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanih predpisov (sklep št. U-I-275/07 z dne 22. 11. 2007, Uradni list RS, št. 110/07, in OdlUS XVI, 82). Pravni interes za začetek postopka za oceno ustavnosti 89. člena ZKP pobudnik utemeljuje s hkrati vloženo ustavno pritožbo. Vendar je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo, ker je prepozna. Zato morebitna ugoditev pobudi ne bi izboljšala pravnega položaja pobudnika. Ker pobudnik ne izkazuje pravnega interesa za vložitev pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti 89. člena ZKP, jo je Ustavno sodišče zavrglo (2. točka izreka).

5. Po drugem odstavku 26. člena ZUstS Ustavno sodišče pobudo zavrne, če od odločitve ni pričakovati rešitve pomembnega pravnega vprašanja. Ko gre za oceno ustavnosti zakona oziroma oceno ustavnosti ali zakonitosti podzakonskega predpisa, sprejme pobudo za začetek takega postopka Ustavno sodišče torej le tedaj, če bo lahko na njeni podlagi odločilo o pomembnem ustavnopravnem vprašanju. Pomembno ustavnopravno vprašanje, kadar se pobuda vlaga hkrati z ustavno pritožbo, pa je lahko samo tisto, ki je odločilno za sprejem ustavne pritožbe v obravnavo. Po oceni Ustavnega sodišča pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 421. člena ZKP ne odpira pomembnih ustavnopravnih vprašanj, zato jo je Ustavno sodišče zavrnilo (3. točka izreka).

6. Ustavno sodišče ustavne pritožbe zoper sklep Vrhovnega sodišča ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS (1. točka izreka).

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena, drugega odstavka 26. člena, četrte alineje prvega odstavka 55.b člena in drugega odstavka 55.b člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar in dr. Marijan Pavčnik. Sodnik Marko Šorli je bil pri odločanju o teh zadevah izločen. Ustavno sodišče je sklep sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica